

добрия пѣтъ, но пустѣте баща ми, и върѣте ма на ча-
долубіето му.

— Долоро! извика инквизиторътъ тържествующъ, пре-
красна моя Долоро! обичамъ да та гледамъ тъй кротка и
прелестна: да, ще та дамъ на баща ти, ще та освободѣя.
О! коя жена бы была по честита и по обичана отъ тебе!
О! ще посветѣж на тебе сичкитѣ си желанія!

Тѣй като говоряше блудникътъ калугеръ станѣ; го-
лѣмытъ му и дивы очи впиты на дѣвицата, стрѣляхъ ис-
кры. Отъ срамъ обладана Долора са хлѣзихъ отъ одѣра си
и краката ѣ опрѣхъ на земята. Инквизиторътъ мълчѣше,
но гардытъ му са надувахъ отъ сластолюбіе и дышахъ
напрегнѣто. Само благородното простодушіе на дѣвицата
въспираше още порои на неубузданата му страсть. Люта
борба происхождаше въ сърцето му. Той стоеше правъ нѣ-
колко минути, безъ да посмѣи да извърши ново злодѣяніе.
На омаяното му въображеніе предстанѣхъ сичкитѣ убыты
отъ него жертвы които са кривяхъ ѣ му викахъ съ от-
чаянъ гласъ: *мищеніе! мищеніе!* Тутакси зрѣніето му са
помрачи, и страстьта му хвана да го души. Тогасъ, като
человѣкъ когато му са омае главата и са хвърля надолу
съ главата въ бездната, страстнѣйтъ инквизиторъ прострѣ
и двѣтъ си рѣцѣ и са впустихъ къмъ вѣпената отъ у-
жасъ дѣвица.

— Трѣба да са извърши! извика той съ твърдъ гласъ.

Долора нададе страшенъ викъ.

— Преосвещенный! извика Жозе, като отвори вратата.

Като са свѣсти Арбуезъ отъ туй внезапно появяванъе;
издигнѣ гордо глава и съ тонъ мраченъ и сѣрдитъ:

— Какво доде да правишъ тука? рече.

— Преосвещенный, идяхъ, както и Ваша Преосвещен-
ство, да са опытамъ да обѣрнѣ нѣкои еретицы на по-
каяніе.